

gaae tabt for dette Medlem, Noget, som vilde være ubehageligt ikke blot for ham, men ogsaa for den Kreds, som var berettiget til at være repræsenteret af ham. Og hvilken Grund har man nu her til at søge Dplysninger tilveiebragte? At 3 à 4 Personer skulle være medtagne, om hvem man har sagt, at de vare uberettigede til at afgive deres Stemmer. Nu havde jo Intet været simplere, end at de, som klagede, havde erklæret, at disse Personer stode paa Valglisten, thi de havde jo den selv samme Leilighed som Andre til at gennemgaae Listerne, som paa lovlig Maade havde været fremlagte til Eftersyn. Hvis dette havde været Tilfældet, vilde Rigsdagen strax have været paa det Rene, og efter min Mening vilde den da, om ikke have afviist Klagen, saa dog ikke have udsat Gyldigheden af dette Valg. Stedet derfor har man holdt Sagen i en saa taaget Umindelighed, at dette har ledet Rigsdagen til de Skridt, som senere have fundet Sted. Det vilde da strax have været godtgjort, at disse Mænds Stemmer maatte ansees for fuldt gyldige. Med Hensyn til Sagen selv har der i Udvalget ikke været Skygge af Tvivl om, at Valget maatte anerkendes for gyldigt. Den ærede Ordfører fremkom imidlertid med nogle Bemærkninger, der, efter hvad han selv erkjendte, ikke bleve udtalte af ham som Ordfører for Udvalget, men som Medlem af Thinget, og det er disse Bemærkninger, som især synes at have virket paa flere ærede Medlemmer, som have havt Ordet efter den Tid. Dette er forsaavidt Noget, som ligger udenfor det Spørgsmaal, som nu foreligger, og som har foreligget Udvalget, nemlig om dette Valg skal erkendes for gyldigt eller ikke. Disse Bemærkninger gif navnlig i den Retning, at bebreide Valgbestyrelsens Formand hans Optræden baade ved Valget og senere, og da især, at han, efterat han var opfordret af de overordnede Autoriteter til at optage Forhør, var gaaet ind paa at optage dette Forhør, skjøndt han havde været Formand for Valgbestyrelsen. Man har i saa Henseende brugt temmelig stærke Utringer. Naar man seer hen til Alt, hvad der foreligger, forekommer det mig virkelig, at der ikke har været tilstrækkelig Opfordring til at be-

tegne han og hans Stilling paa den Maade, som man har gjort. Allerede dette, at man har sagt, at han er traadt op som Part i Sagen og dog har foretaget de fornødne Undersøgelser, troer jeg er noget vel stærkt. Naar man seer hen til hele den Maade, hvorpaa man, da man tog Beslutning om at overgive Sagen til et Udvalg, betragtede den, vil man vistnok erkjende, at der ikke forelaa Noget om, at denne Mand egentlig her var traadt op paa en utilbørlig Maade, som kunde foranledige nogenomhelst Virkosmhed imod ham. Det, man vilde have, var kun Dplysning om, hvad der var passeret, og man kunde ikke sige, at han havde stillet sig saaledes, at der havde været mindste Grund til at betvivle, at de Dplysninger, som man fik af ham i hans Egenkab af Dommer, skulle være upaalidelige. Men efter hvad der nu senere er kommet frem, forekommer det mig virkelig, at der ikke er den allerfjerneste Anledning til at forandre sin Anskuelse herom. I denne Henseende adskiller min Opfattelse sig iøvrigt noget fra, hvad den ærede Ordfører yttrede. De to eneste Punkter, som i Klagen ere komne frem, og som kunne siges at staa i et vist Forhold til Valgbestyrelsens Formand, ere senere blevne saaledes oplyste, at der efter min Mening ingen Grund er til nogen nogen egentlig Anke over ham i saa Henseende. Det Spørgsmaal, om Manden hed Knud Pedersen eller Knud Pedersen Dybbro, har, som det har viist sig, været et meget tvivlsomt Spørgsmaal. Man har ikke kunnet komme paa det Rene med det uden ved at faae en Døbeattest indhentet derfor, og dette er ikke til at forundre sig over, da Manden ikke selv har vidst, om han hed Knud Pedersen eller Knud Pedersen Dybbro. Det oplyses nemlig gennem andre Sager, at den Paa-gjældende selv har sagt, at han ikke veed, hvad han hedder. Da imidlertid Navnet efter sin Charakter antydede, at der var en Tilhængel til det, vil det kunne forklæves, at Valgbestyrelsens Formand er gaaet ud fra det, der senere viste sig at være factiss rigtig, nemlig at Manden hed Knud Pedersen. Hvorvel det nu kunde have været rigtig fra Valgbestyrelsens Formands Side først at have søgt